

заради Кара Георги.“ — Хр. П. Константиновъ свързва задържането на орж-
жието съ руско-турскитѣ войни въ началото на XIX в. Оржжието било вър-
нато едва следъ Букурещкия миръ, 1812 г.

5. Въ сжщитѣ бележки: „Въ лѣто ѿ Хрїста 1810 ислїа и авгѣстъ, оу
гїа два месецы испждиха татархано, та напжлниха оѣ Софїа, и по селата
стана гладъ големъ, та ѿдеха конѣ и млекото имъ“. — Вѣроятно се отнася
за татари отъ Русия, избѣгали презъ време на руско-турскитѣ войни.

6. Въ сжщитѣ бележки: „Въ лѣто ѿ Хрїста 1810 октомврїа 19 дойде
Вели паша, седе 8 месецы, стана скжпо оѣ Софїа, гр. 5.20 паница жито и
масло гр. 5“. — Вели паша дошълъ съ много войска и това предизвикало
скжпотията.

7. Въ сжщитѣ бележки: „Въ лѣто ѿ Хрїста 1813 ислїа 29 день дойде
Рѣшитъ везиръ оѣ Софїа и Байрамъ паша Родо, та седеха оѣ Софїа и испра-
щаха войска на Нишъ“.

8. На крайния листъ на едно евангелие, печатано въ Русия презъ XVIII в.
(Хр. П. Константиновъ, Паметни бележки за Срѣдецъ. Псп. кн. VIII, 1884,
с. 127): „1816 мѣсѣцъ февварій 20 день. Знати се, кѣга гѣре сараиѣ на сир-
ните поклади, на 3 сахато зафана, та дв 8 изгѣре“. — Стариѣтъ сарай на
бейлеръ-беговцитѣ се е намиралъ на мѣстото на днешната градска градина.
На изгорѣлото мѣсто турцитѣ направили пазарище за дърва и вжглища.

9. Бележки на даскалъ Тодоръ Пирдопски за 1815—1826 г., въ Прото-
попинския дамаскинъ отъ XVII в. (Б. Цоневъ, Описъ на славянскитѣ ржко-
писи въ Софійската Народна билиотека. Томъ II, София 1923, с. 346): „То-
гива на Софїа владиката затвориѣ и сеѣя много затворѣ“ со^с попове, со^с
протосингере, со^с дѣкони, со^с калѣгере и со^с чорбаѣите, и погубиха нѣ-
колко чорбаѣи“.

10. Бележки на попъ Илия и сина му Тодоръ попъ Илиевичъ (Псп. кн.
X, 1884, с. 93—102): „Въ лѣто ѿ Хрїста 1829 маїа стана паша Саидъ бегъ,
и хендеко правиха сосъ капїа, ѿ страхъ, московецо дойде до Дѣнавъ, и
скжпо стана, паница жито гр. 10. — Въ лѣто ѿ Хрїста 1829 септемврїа
8 день, Рахово, Варна, Ибрахилъ, Разградъ, Шѣменъ, Враца, Софїа, Едрене
обиколи московецо и на тѣрците обра силахо“. — Хр. П. Константиновъ бе-
лежи: „Споредъ приказванието на стари софїянци, когато сж дохаждали
руситѣ на 1829 год. въ София, станала е голѣма скжпия“.

11. Въ октоихъ на манастира Св. Арахангелъ въ с. Шияковци, Софійско
(Г. И. Кацаровъ, Бележки за историята на София Псп. кн. LXXI, 1911, с.
468): „1830 мѣцъ авгѣстосъ седеха спахиите по кѣщи, све редома направиѣ ги
низамъ, та ката день и при ташъ терезѣѣ и много скжпо, 20 па^рѣ жито
препростѣ, поно наполовинъ месо 24 па^рѣ, овце 36, фасѣлъ, лѣща 24, вино 24,
блажно масло 3 гр 20, заитинъ 3 гр, ракиѣта 4 гр.“

12. Бележки на попъ Илия и сина му Тодоръ попъ Илиевичъ (Псп. кн.
X, 1884, с. 93—102): „Въ лѣто ѿ Хрїста 1832 априлїа 2 разбилъ Средецъ
(Софїа) на Лазарица Кара Феѣза крѣжалиѣ“. — Кърджалиитѣ нападнали града
неочаквано, плячкосвали го три часа, но властитѣ успѣли да ги прогоняѣт.
Водачъ имъ билъ Али бей, синъ на Кара Феѣзъ, който ималъ седалище въ